

[Victor Larsen.]

Hensyn til Smørlovgivningen, men for Margarinenes Vedkommende er vi naturligvis villige til at diskutere forskellige Foranstaltninger. Vi er ikke doktrinære paa dette Punkt, vi er villige til at diskutere ogsaa Fremgangsmaader, som der maaske ikke tidligere har været fremsat Forslag om, men givet er det, at det lader sig ikke gøre at løse dette Problem uden at komme ind paa Margarinefabrikationen, thi undlader man det, saa forsømmer man Muligheden for at hjælpe Hovederhvervets vigtigste Produktionsgren i en saa vanskelig Tid som denne.

Vi anbefaler, at dette Lovforslag laves om fra Grunden. Vi er villige til at forhandle i et Udvalg om det, men Forslaget, saaledes som det er fremsat, har ingen som helst Mulighed for at løse de Vanskeligheder, Landbruget er ude i.

Fogh: I Efteraaret 1934 tilbød Regeringspartierne som bekendt at forhøje Hjemmemarkedets Smørpris med ca. 35 Øre pr. kg og at gennemføre Bestemmelser, der gjorde det muligt at øge Forbruget her i Landet i særlig vanskelige Perioder. Dette Forslag, der vilde have gavnet Mejeribruget for i hvert Tilfælde adskillige Millioner Kroner, fandt ikke Naade for Oppositionens Øjne, Oppositionen havde paa det Tidspunkt kun eet virkeligt Ønske, det var Margarineafgift. Uden om dette kunde der ikke forhandles. Trods Landhusholdningsselskabets klare Paavisning af de daarlige økonomiske Følger, et Forbud mod Margarineproduktionen paa vedkommende Tidspunkt vilde have, fastholdt Oppositionen stadig væk sit Krav om en Begrænsning af Margarineproduktionen med det Resultat, at Landstinget beseglede Forslagets Skæbne. Tiden er saa gaaet sin Gang, og det maa siges, at igennem det meste af Vinteren har vi her i Landet haft relativt gode Smørpriser. Af sætningsforholdene har forment sig saadan, at Tyskland har været en forholdsvis god Køber. Vi har kunnet nøjes med at levere Englænderne, hvad Englænderne kunde af-tage, til en meget stor Overpris. Med de Vilkaar, vi arbejder under i Øjeblikket, vil det være vanskeligt at tænke sig, at man paa naturlig Maade skulde kunne naa væsentlig bedre Priser end dem, vi har haft i indeværende Vinter, men nu i Foraarsmaanederne melder den Situation sig jo, som vi alle i sidste Efteraar var klar over vilde indfinde sig, i Løbet af Foraarstiden. Jeg minder om, at vi i Vinter ved Juletid

havde en Eksport til England paa ca. 1,8 Mill. kg Smør om Ugen, og at vi paa det Tidspunkt havde en Notering paa 2 Kr. 10 Øre. I den sidst opgjorte Uge, Ugen omkring 28. April, har vi leveret til England 2,1 Mill. kg Smør, og Prisen er faldet til 1,56 Kr. I Jule-Ugen eller Ugerne deromkring havde vi paa det engelske Marked en Overpris paa dansk Smør af rundt regnet 1 Kr. eller noget mere. I den sidste Uge i April Maaned var Overprisen faldet til 44 Øre. Vi staar nu over for en Periode, hvor vi maa vente en stærk Udvidelse af Produktionen. De gode Græsange afløser en meget sparsom Vinterfodring, og dertil kommer, at man inden for det danske Landbrug mere og mere er gaaet over til at lade Køerne kælte i Foraarstiden, og de to Forhold tilsammen maa nødvendigvis bevirke, at vi i Løbet af de kommende Maaneder maa vente en stærk Forøgelse af Smørproduktionen. Der er da vist ingen Tvivl om, at vi nu i Sommeren 1935 vil blive stillet over for det samme, som vi var stillet over for i Fjor, nemlig at Udførselen til England antagelig vil stige til omkring 3 Mill. kg, og at Overprisen vil falde til nogle faa Øre fra i den bedste Periode at have været over 1 Kr. pr. Kilogram.

Det er ganske interessant at lægge Mærke til enkelte Tal fra i Fjor. Jeg kan saaledes nævne, at i Juni Maaned i Fjor havde vi en ugentlig Udførsel til England paa ca. 3 Mill. kg, som vi fik betalt derovre med 1 Kr. 20 Øre pr. kg eller med en samlet Sum af 3,6 Mill. Kr.; i Oktober Maaned var Udførselen faldet til 1,8 Mill. kg, det blev betalt med 2 Kr. pr. kg eller med en samlet Sum af 3,6 Mill. Kr. Det vil sige, at vi Oktober Maaned fik nøjagtigt lige saa mange Penge hjem for 1,8 Mill. kg Smør, leveret til England, som i Juni for ca. 3 Mill. kg. Hvis dette gentager sig i Aar, vil jeg tro, at man fra alle Sider kunde samles i Enighed om, at det, vi maa bestræbe os for, er at begrænse Tilførselen til det engelske Marked i en saadan Udstrækning, at Overprisen derovre ikke falder mere end højest nødvendigt. Vi maa tage Konsekvensen af de Kendsgerninger, der foreligger, vi maa søge at begrænse Tilførselen til det engelske Marked saa meget som muligt, og det er jo det, der tilsigtes med det foreliggende Lovforslag, som stiller 4 Mill. Kr. til Raadighed til Opkøb af Smør paa Hjemmemarkedet for at sælge det til en billig Pris, hvorved man søger at aflaste det engelske Marked og derved hæve Prisen. Jeg synes, man maa